

Paul Cameron – historia naukowa i utrata akredytacji

Paul Cameron w 1961 roku otrzymał tytuł licencjata na *Los Angeles Pacific College*, rok później magisterium na *California State University in Los Angeles*, a w 1966 obronił doktorat na *University of Colorado*. Pracował na kilku uczelniach jako pracownik naukowy. W tym czasie prowadził rozmaite badania, m.in. nad biernym paleniem oraz wpływem posiadania domowych zwierząt na poziom zadowolenia z życia.

Dopiero w roku 1982 założył własny instytut badawczy, później nazwany *Family Research Institute*, gdzie zaczął prowadzić badania na temat homoseksualności. *Family Research Institute* znajduje się na liście amerykańskich "grup nienawiści" organizacji *Southern Poverty Law Center* zajmującej się obroną praw obywatelskich ze względu na nienaukowy i nienawisty charakter swoich publikacji.

Cameron był członkiem Amerykańskiego Towarzystwa Psychologicznego (APA). Jednym z zadań APA jest stanie na straży standardów rzetelności i etyki zawodu psychologa. W 1983 roku APA usunęła Camerona ze swoich szeregów z powodu pogwałcenia kodeksu etycznego oraz niepoprawności merytorycznej prowadzonych przez niego badań.

W 1984 Towarzystwo Psychologiczne Stanu Nebraska wydało oświadczenie, w którym odcięło się od prezentowanych przez Camerona interpretacji literatury naukowej[18]. Dwa lata później Amerykańskie Towarzystwo Socjologiczne skrytykowało Camerona za nieustanne nadinterpretacje socjologicznych materiałów badawczych[19]. Jednocześnie Towarzystwo stwierdziło, że wystarczająco pobeżna analiza działalności Camerona, aby dojść do wniosku, że nie ma ona nic wspólnego z nauką. Nauka jest jedynie przykrywką działalności ideologicznej. (...) Niektórzy socjologowie są zszokowani poziomem nadużyć pana Camerona[20].

W 1996 Kanadyjskie Stowarzyszenie Psychologiczne wydało podobne oświadczenie, odcinające się od działalności Camerona i stwierdzające, że jest ona całkowicie oparta na nadinterpretacjach i błędach metodologicznych

Błędy metodologiczne Paula Camerona w skrócie

1. Część wywodów teoretycznych Cameron opiera się na zasłyszanych z trzeciej ręki informacjach, które nie znalazły potwierdzenia w aktach policyjnychⁱ. Paul Cameron analizuje pojedyncze pogłoski – metoda ta nie kwalifikuje się w żaden sposób jako analiza jakościowa.
2. Próby analizowane przez badaczy charakteryzowały się jednolitością, bardzo niskim poziomem responsywności i z nieznanymi przyczynami nie były brane pod uwagę poprawnie wypełnione kwestionariusze nawet do 45% respondentów (np. w przypadku badań przeprowadzonych w latach 80-tych, na które Paul Cameron nadal się powołuje). Dodatkowo, jedno z nadal wykorzystywanych badań opiera się na odpowiedziach 17 respondentów. Dane z tego badania Paul Cameron generalizuje na całą populacjęⁱⁱ.
3. Badania Paula Camerona były tendencyjne i przyciągały respondentów o poglądach zbliżonych do badacza. Prowadząc jedno z badań sam nagłaśniał, że ma ono „dostarczyć broni tym, którzy chcą by przejawy homoseksualizmu w Stanach Zjednoczonych zostały zakazane prawem”ⁱⁱⁱ.

4. Badanie dotyczące przewidywanego czasu życia osób nieheteroseksualnych przeprowadzone zostało podczas epidemii AIDS i bazowane było na analizie nekrologów w czasopiśmie^{iv}, które publikowały nekrologi tylko jeśli osoby zmarły młodo lub tragicznie, były znane w społeczności LGBT lub jeśli nie było innego materiału.
5. Badania na temat przestępstw seksualnych opierały się na świadectwach przestępców seksualnych, z których żaden nie określił się jako bi- lub homoseksualny ani nawet zainteresowany tą samą płcią^v. Zakwalifikowanie ich jako gejów było samowolną decyzją badaczy.

ⁱ<http://www.westword.com/news/slay-it-with-a-smile-5056730>

ⁱⁱhttp://psychology.ucdavis.edu/rainbow/html/facts_cameron_survey.html

ⁱⁱⁱ<http://psychology.ucdavis.edu/rainbow/html/WH052383.html>

^{iv} Cameron, P., Playfair, W. L., & Wellum, S. (1994). The longevity of homosexuals: Before and after the AIDS epidemic. *Omega*, 29, 249-272.

^v Groth AN, Birnbaum HJ (1978) Adult sexual orientation and attraction to underage persons. *Arch Sex Behav.* May; 7(3):175-81.